

faa og faa mange penge mere i Indkomststat. Det er forstandigt, thi det skal ikke friste en Finansminister til at gaa længere, end han skulde. Naar man overhovedet taler om den megen Moralitet, der skal indføres ved en Olf- og Brændevinsstat, maa vi, naar vi se hen til England, indrømme, at det er ikke Staten særlig, der gjør Folk moralske og indskrænker Brugen af Spiritus; nei, saa vidt jeg veed, har man i England i mange, mange Aar, langt tilbage i Tiden haadt en høj Bestatning af Spiritus. Derimod ligger det indskrænkede Forbrug af Spiritus ikke nær saa langt tilbage, det sthides den frivillige Afholdsbevægelse, men ikke Skatten. Naar vi altsaa ville se hen til et Land, hvor Afholdsbevægelsen stærkt gjør sig gjældende, maa vi se hen til England, og Indskrænkningen i Spiritusforbruget er ikke kommen ved Indførelsen af den høie Skat, som man allerede havde, thi den har ikke virket synderlig til Indskrænkningen, men som sagt, det indskrænkede Forbrug kom først ved Afholdsbevægelsen.

Da jeg ikke vil trætte det høie Thing, skal jeg nu ganske kort sige min Stilling til den hele Sag. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm), der særlig tænkte paa, at det, det gjaldt om, var, at det samlede Beløb af den indirekte Bestatning ikke blev forrykket, at naar vi fik flere Statter paa det ene Omraade, skulde vi tage bort paa andre Omraader, medens han ikke særlig bekyrede sig om, hvilke Positioner det var, man kompenserede med. Jeg vil derimod sige, at jeg vil aldrig give min Stemme til denne Lov, naar den selv blot delvis skal tjene f. Ex. til Kompensation for Afgifterne paa Raamateriale, Kul og lignende Ting, til Fordel for Industri og Handel, for hvilke jeg forøvrigt ønsker Lettelser. Nei, kun naar Kompensationen kommer akkurat de samme Klasser til Gode, som Loven gaar ud over, og særlig de lavere Klasser, kan jeg gaa med til en Skat paa Olf og Brændevin. For nu at angive ganske kort min Stilling til Loven, anerkjender jeg fuldt ud, at der i og for sig for et Medlem af det konstitutionelle Parti, af Venstre og overhovedet af Oppositionen, er overmaade ringe Grund til paa nogen Maade at støtte denne Regjering ved at give den nogensomhelst Art af nye Bevillinger. Men naar jeg dog kan gaa med til det, saa er det fordi jeg mener, at der dog er nogen Mulighed for, at netop den nærværende Regjering har større Hold paa de konservative Klasser her i Landet, større Indflydelse maaste i Landsstinget og kan drive dette videre, muligvis faa det med til

sociale Reformers, mere end nogen anden Regjering vilde kunde det. Sociale Reformers, som man ikke ellers i lange Tider kan se fyldestgjorte. Jeg maa dog i Modsetning hertil henpege paa et Udtryk, der fremkom i Finansministerens Foredrag, da han sagde, at han vilde have en Alderdomsforsørgelse, hvorved der blev givet Hjælp til Selvhjælp. Hvis det er Meningen, altsaa at denne Alderdomsforsørgelse, som skulde komme herind og forhandles og til hvilken Udgifterne skulde dækkes af en Skat paa Olf og Brændevin, at den kun skal komme dem tilgode, som allerede delvis kunne sørge for sig selv — ja, saa melder jeg mig fra Bestillingen. Jeg kan ikke være med til at lægge en Skat paa den arbejdende Befolkning, hvoraf dennes ene Halvdel ikke vilde faae den fjerneste Gavn. Men hvis det derimod er Meningen, at man vil komme dem til Hjælp, som have holdt sig udenfor Fattigvæsenet til en vis Alder — lad mig sige til det 60de Aar, senere maa det ikke være for at faae nogen virkelig Betydning — og gjøre det uden Tilskud fra deres Side, eller hvis Noget selv give Tilskud, saa give disse yderligere Tilskud fra Staten, saa kan jeg eventuelt gaa med til en Skat paa Olf og Brændevin. Det er det Standpunkt, jeg har indtaget overfor mine Vælgere, og som jeg indtager her i Salen. Jeg vil altsaa sige: naar Skatten paa Olf og Brændevin, samt endvidere den ved Loven nødvendiggjorte forøgede Skat paa Vin og Spirituosa, udelukkende bliver anvendt til en Alderdomsforsørgelsestasse og andre sociale Reformers samt Lettelse paa de store Konsumafgifter, tror jeg under de nærværende Forhold, og saaledes som Sagerne nu staa her i Landet, at jeg vil finde det rigtigt at gaa med til denne Skat, men naar den ærede Minister har sagt, at der ikke er nogen Finansminister i noget europæisk Land, der vilde komme med en saadan Lov uden samtidig at faae Dækning hos den lovgivende Forsamling, saa vil jeg spørge den ærede Minister, om han tror, at der er nogen europæisk lovgivende Forsamling, og jeg kan gjerne tage de udeneuropæiske, de amerikanske med, der saaledes som den ærede Minister har stillet sig med hans Opfattelse af den Forsatning, vi leve under, med den Brug, han har gjort af den Forsatning, vi have, vilde bevilge en saadan Minister en saadan Lov, eller føre den videre, end vi have gjort i dette Øieblik, naar der ikke var anden Garanti for, at Pengene ikke bleve misbrugte, brugte til andre Formaal, som Forsamlingen misbilligede end den, at der maaste blev hægtet en eller anden Paragraf til en saadan Lov? Nei, den ærede Minister maa indrømme mig,